

WEEKBLAD • 36ste JAARG. • 52 BLZ.

1842

2-8-1973 • BELGIË : 12 F • NEDERLAND : Fl. 1,-
ABONNEES : 80 CT

robbedoes

ROBBEDOES
INTERVIEW :
MODE-ONTWERPSTER
AN SALENS

②

VRIJ VEL VOOR :
BLANCHART

« WERELD VAN SNEEUW
EN IJS »
DOOR ROGER SIMONS

DOOM WIM :
« LEVENS AAN
EEN DRAADJE »

DE
ROTSWIJK
ZIJT TEN MINSTE
DE BLADWIJTERS
BUITEN!!

compleet verhaal :
DE KLEINE KLUIZENAAR

Scroon '73

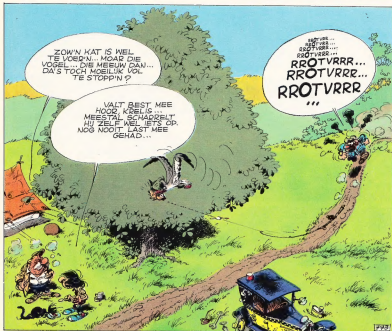
Cusenier puurfruit Sirôpen doen naar dorst verlangen

Parelend fris, buitengewoon lekker. Voor uw dorstige keel of zo maar uit snoeplust. Smaakt naar de zuivere vrucht: zwarte of rode aalbes, framboos of aardbei. Met de versterkende kracht van suiker.

In spuit- of bronwater, in melk, yoghurt of roomijs: verrukkelijk! Je raakt echt verkikkerd op de puurfruit siropen van CUSENIER.

CUSENIER

DE BLAUWBLOEZEN

DE DESERTEURS

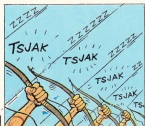
Lambill • Calvin

vervolg

DE BLAUWBLOEZEN

■ volgende week:

- Vrij vel voor Francis Nicole
- De Bevers terug!
- Compleet: De Ford T in "350 SLC"
- Dom Wim: "En weer in gevangenschap"
- Lang: Blauwbloezen, Foufi en Baard en Kale!

WAAROM KUKT HIJ ZO GLUNDER?

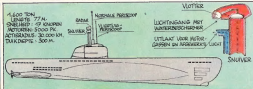
HU HEEFT DE AANKONDIGING VAN VOLGENDE WEEK IN ZIJN BREVIER VERSTOPT! ...

SEBASTIAN

geheime wapens en rare wapens • DEVOS

1943: DE GEALLIEERDEN KOMEN MET HUN EERSTE "MATRESS" RAKET-SCHIEPEN. DUZEND RAKETTEN (KAL-11-18 CM) GAAN BINNEN DE 45 SEC. DE LUCHT IN, HETGEEN NEERKOMT OP EEN SALVO VAN DRIE ZWAAR KRUISERS. DE DUITSERS BELIJVEN DUKBOTEN (TYPE M): ACTIERADUS 30.000 KM, UITGERUST MET EEN "SCHOKKEL" OF SNAUVER, EEN LICHTPIJP WAARDOR DE BOOT MINDER WAAK OMHOOR HOEFT. DE SNAUVER IS EEN NEDERLANDSE UITVINDING, IN 1940 BUITENGEBAKT.

JAPAN BELAFT ENORME DUKBOTEN VAN 3500 TON WAARMEE (GEDEMONTEERDE) VLIEDSTUIGEN KUNNEN WORDEN VERVOERD (BIJ-ALS DE ANDERE JAPANESE DUKBOTEN ZIJN ZE, VERGID GENOEG, NIET UITGERUST MET RADAR, WAARDOR ENORME VERLIEZEN OPTRE- DEN. JAPAN PROBEERT HET DAN NIET DE "KOUTEN" (VERTOEK NAAR DE HEMEL) INMIDDELTUJDE DE DOOR DE BEVLUCHTER SNELDER VOOR 'T DOEL WORDEN VERLIEZEN.

VOORAL DE AMERIKANSE "TORPEDO'S" GAVEN WAAKPROBLEMEN. SHIPN DAARONTEN HEFT ZIJN TOEGEVOEGDE LINDE-AFPAKING-TOEGEVOEGD MET AANDEKING VAN VLOEDBAAR ZWARTSTOF EN EEN TRAANWASCHER VAN 40 KM! MAATREGELEN TEGEN DE DUITSE MAGNETISCHE OF ACQ-UISTISCHE "TORPEDO'S" ONTWANINGEN (ZIE P. 9) EN GELIEPTE GELUIDSBOEIEN ...

EEN ERNSTIGE BELAGER VAN MIDDELLANDSE-ZEE-KONVOOIELEN ZIJN DE ZWARTSTOFBOMMEN. ZE WORDEN DOOR MOEDERVLIEDSTUIGEN GELANCEERD EN RADIOGRAFISSCH BEELDGEVEND. DE AFKLEVER BESTAAT IN HET NEER-SCHieten VAN DE MOEDERVLIEDSTUIGEN DOOR JAGERS.

BESTE ROBBEDOES

Onvrede...

Praktisch elke woensdagochtend staat uw blad bij ons onvrede: wie zal het blad halen, en wie zal het leest lezen? Hebt u daar een eventuele oplossing voor? Ook willen wij uw aandacht vestigen op het feit dat het aantal beoordelingswaarden bij de opiniepeiling te klein is om een nauwkeurige beeld van de mening te kunnen afgeven. De opiniepeiling nu meer waarde krijgen als u de enquête zou aangeven voor de beoordeling (cijfers voor tekst, tekeningen, kleuren, het plot). En nu nog enkele persoonlijke meningen. Voor

Guest: opperbeste jongen, maar... hoe hoger men komt, des te groter de kans om laag te vallen. Voor Lambé: met Vrij Vrij stigt hij heel wat uit boven Sandy en Hopy. De tekeningen zijn stukken beter, en je hebt er heel wat meer lat aan. Voor Wladimir: verdient veel meer waardering dan hij krijgt. Kort, goed, verzorgd, pakkend, en heel laag. Voor Natassa: is dat grote succes niet vooral te danken aan de overdreven "moes lijn"? Zou beter bij Gendal gaan werken. Voor Vrij Wel: leest de tekeners beter te waarderen buiten hun stereotyped figuren op. Plant 'n Kniel: zeer goed initiatief. Robbedoes inter-

veest, idem, vooral als het gaat om mensen uit slachthuis be-roepen. Voor Menner van Gestel: extra groettes. Voor alle medewerkers: veel energie en veel succes!

Jan en Tonke
Bruidal.

Voorstel: de eerste zal (volgende week) de laatste zijn. Wat de opiniepeiling betreft: natuurlijk is het mogelijk vragen te stellen over alle elementen van alle verhalen — tekst, tekeningen, kleur, plot, indeling, hoofdfiguren, achtergrond, stofgeving. Maar we willen niet alleen de opinie krijgen van lezers die de tijd en de moed hebben om dagelijkse dat ons formulier in te vullen.

En na Yoko?

Ik vind Robbedoes het beste blad van Nederland. Alleen moeten de Oude Kibbelsers, Soosie en de Dodelende Ruiterswaarders weg zijn. De beste verhalen: Cara en Celeste, Guul Flater, Natassa, Jess Long Ben, Sammy, Balie en Balie, de Minnagera, en Baard en Kale. 1) Zijn er al boeken van de Minnagera en van Cara en Celeste? 2) Hoeveel heiden zijn er in uw blad? 3) In nummer 1822 stond dat de Bevestigingslezing was komen! 4) Waar heeft François zo goed leren tekenen?

Raymond Kasper
Den Haag

1) Nog niet. 2) Nog niet (1 zijn er ook zoveel...). 3) De Bevestigingslezing komt volgende week terug. 4) Op eigen houtje (niet alleen in verspreide hand gewerkt.)

Niks aan

Yoko Tsuno en Fouti vind ik niet aan. Steven Sterk ook niet. Wanneer komt hij weer? Balie en Balie FANTASTISCH. Jess Long Super!

Karel v. Osk.
Doorn.

Steven Sterk verkouden. Sterkte!

Veel cartoon strips

Ik vind Robbedoes een erg goed blad. Ikken dat er veel cartoon strips in staan. Niet dat ik dat erg vind, maar waarom heeft geen realistische strips? Er zijn alleen Oom Wim, Yoko Tsuno, Anneli van Coenegrave en Archie Gash. Ik ken ze! Ook graag strips. Hebben de mensen van Gratie Group Dupuis allemaal Gratie School gehad? Ik er er niet op.

Richard Kneekamp
Amsterdam.

Vind je dan de Bevers, Buck Derry, Stany Derval, Rolf Kasten en Sandy geen realistische strips? De mensen van onze Gratie Group hebben grafische opleiding gehad.

SPAN JE UIT.

EN, HOE WAS 'T IN SPANJE?

LEKKER! SPANJAARDEN ZIJN...

ECHTE VERLEIDERS, TROUWENS... ER VROEG ME 'NS EENTJE DE WEG...

OH, SPANJAARDEN KEN 'K... BRUINE LUI MET DONKERE OGEN... EN GROTE HOEDEN EN CASTAGNETTEN HEBBEN ZE...

...MAAR IK BEN 'M STRAAL VOORBU GELOPEN WANT IK ZAG WAT HU VAN PLAN WAS EN IK BEN EEN NETTE VROUW...

Over Buck...

Al sinds ik 11 jaar was, verzamelde ik de boeken van Buck Danny. Nu ben ik 18 en heb al 37 boeken van hem, waaronder die twee prachtige heruitgaven "Buck Danny in Korea" en "De Ontbrekende Vliegtuigen". Bent u van plan het enige ontbrekende boek in mijn collectie "Tarawa, het bloedige Atoel", ook te herdrukken? Komt dat boek na nr. 6 "Aanval in Birma"? Welken kant het niet voor op de genommerde lijst die op de herdrukken staat? Dat boek heeft toch wel eentje bestaan? Zelfs al zouden Guineë en Hubinon het verhaal opnieuw moeten maken, dan zou het nog de moeite waard zijn. Verder hoop ik dat Robbedoes even goed blijft als hij nu is.

Jos Van, Moerbeke.

De kagel is door de kerk: "Tarawa" wordt herdrukt. Het komt niet op de lijst voor, omdat het nooit in boekvorm verschenen is.

Goed begonnen...

Het is een goed begin voor het nieuwe verhaal van de Blauwblazen. Cornelius Christoffel heeft zeker een tijd gevoeld. Plam voor Lancel. Het einde van Atila's verhaal is alijd slecht. Yoko Tsuno vind ik het beste in Robbedoes, maar in "Vulcanus Smidse" vind ik het

verhaal toch wel te ingewikkeld. Niettemin — een gouden pluin voor Lancel. Bij Poulis wordt er me te veel gespraat. Danny wordt elke keer beter. Geniale Olivier vind ik machtig. Felicitaties voor Walthery en Louis XIV met het nieuwe verhaal van Natasja. Nu een paar vragen: 1) Wanneer de uitlagen van de sprankeling? 2) Komt Richard Benta op terug? 3) In de Kriebels? 4) Is Plant in Kniel werd mijn tekening veranderd. Waarom? 5) Waarom kwam het vakantienummer zo vroeg en niet in het seizoen?

Antonie Gonzalez,
Osurne

1) Geduld! We hebben nog zoveel op te tellen. 2) Niet zo gauw. 3) Beslist. 4) Dat is normaal — die van deze eigen tekenners worden altijd verbeterd. 5,5 X 5,5 is een normaal formaat voor een tekeningetje in ons blad. Maar het is heel moeilijk om in dat formaat verschillende figuren in detail zit te tekenen. Ze worden daarom op groter formaat getekend — b.v. 9 X 9 — en daarna verbeterd, waarbij de details er nog sikkem. 5) Heel wat lezers gaan direct na het examen met vakantie. En ze zonder vakantienummer met vakantie te laten gaan — dat kunnen we ze niet aandoen...

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

België: 1 jaar 616 F; 6 maanden: 308 F; 3 maanden: 154 F.

Nederland: 1 jaar: Fl 46,80; 6 maanden: Fl 23,40; 3 maanden: Fl 11,70.

Nieuw Guinea, Nederlandse Antillen, Indonesië en Suriname: 1 jaar: Fl 50,80; 6 maanden: Fl 25,40; 3 maanden: Fl 12,70.

Overige landen: 1 jaar: 780 F; 6 maanden: 390 F; 3 maanden: 195 F.

Nederland: gironummer 211714 van de Uitgeverij J. Dupuis, Industriestraat 13, Sittard.

België: P.C.R. 3621.59 van de Uitgeverij J. Dupuis, Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand die volgt op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.

Dit exemplaar van Robbedoes mag onder geen enkele vorm als commercieel uitlenesobject worden gebruikt, tenzij met uitdrukkelijke goedkeuring van de uitgever.

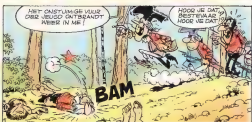
Ouwe Niek en ZWARTBAARD

IN VLAMMENDE WOEDE

DOOR
M. REMACLE

De boepen van de koning hebben de praat ontaardt...

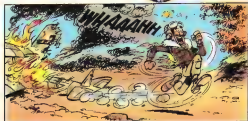

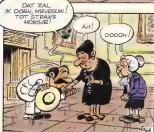
EINDE

De apstanden hebben een
vrijdag van El Presidente reinge-
haald. Ze smiddelijk deen

SAMMY

ROLBEDOES INTERVIEWT

MODE-
ONTWERPSTER

AN
SAELENS

Bij brand in An Saelens smalle trappenhuis geen zorg om je hachje. Er hangen altijd wel een stel strengen pas geverfde katoen te drogen; knoop ze aan elkaar en je bent gauw beneden. Brand en geen drogende strengen? Ah... euh... wacht, een van de meisjes haakt ongetwijfeld vliegenvlug een soort touwsladder. Brand en alle meisjes met thee-pauze? Geen nood. Om de paar minuten dendert een Antwerpse tram vlak onder het balkon voorbij. Als je soepel springt, hoort de kaartjesknipper je nietsens.

Geen brand? Des te beter. Kijk je ogen uit naar een Reus die pas geverfde katoenen strengen te drogen hangt; naar meisjes die vliegenvlug gatenstof produceren; naar een Siamese poes die op een jurk van vijfduizend frank ligt te pitten; naar An Saelens die ongedwongen rondkuurt maar alles en iedereen wel degelijk in de kijker houdt. An Saelens is als haar jurken: gainig, maar ondanks schijnbare openheid moeilijk te doorzien.

« Thee? »

« Graag ja, maar zonder suiker. Lekker waarje, niet? »

« Van mij mag 't zo blijven. Droogt 't materiaal slugger. »

« Zelf geverfd? »

« Ja, ja... altijd. Heel eenvoudig, hoor. Emmerte, ketelhe, strangste, verje klaar. Maar je kunt er heel grappige effecten mee bereiken. 't Heeft 'emmers niet altijd zo moeilijk? »

« Mode is niet problematisch? »

« Zeg, bespaar me! Waarom in godsnaam? Je maakt iets dat je 't vindt, je draagt het desnoods zelf en als de mensen 't 't vinden — dat geluk moet je nou eenmaal hebben — willen ze 't zelf ook dragen en kopen ze 't van je. »

« Er zijn mensen die 't iets moeilijker zien. »

« Hoef je mij niet te vertel-

len. Van mij mogen ze, maar 't is mijn methode niet. Ik zie me al ieder jaar een paar collecties uddenken en de mensen min of meer voorschrijven wat ze moeten dragen. Trouwens, die brand is toch ook helemaal aan 't tanen. De fabrieken hebben veelal hun eigen ontwerpers in dienst en je maakt steeds vaker mee dat je mode-van-onder-de-stoomluft in de winkels ziet liggen.

« 't Zal je een zorg zijn? »

« 't Zal me een zorg zijn. Ik ben er niet zo een die achter een tekentafel moeilijke modellen gaat zien uddenken. De dingen die ik maak zijn allemaal deelen die plotseling door je hoofd schieten; je zet die dan om in een jurk, een bikini, een pruik of nog wat anders. Om die ideeën hoef je niet verlagen te zitten. die

« Een opleiding op mode-gebied heb ik nooit gehad. Ik doe wat ik leuk vind en als ik zo dingen kan verkopen, is 't voor mij dik in orde. De laatste jaren lukt dat aardig. »

liggen overal voor het oprapen.

« **Je jurken anders niet.** »

« Tuss, tuss, ze zijn toch nog wel merkbaar te krijgen naar in België » er een zaak in Kortrijk en een in Oostende en in Duitsland raak ik ongelooflijk veel kwijt aan een zaak in Düsseldorf terwijl die in Berlijn ook niet gek draait. En dan kunnen de mensen natuurlijk ook hier benden komen. »

« **Zeker als die winkeldeur steeds dicht zit.** »

« Nou, zolang er hier iemand boven is, kunnen ze er terecht. Als de deur op slot is, binken ze maar een keer stoving, dan horen wij 't wel. »

« **Als er niet net een tram voorbij komt.** »

« Ja, zeg, kom, ik ga me daar een hele dag in die winkel staan, of er een meisje neerziet. Het is trouwens

beneden meer magazijn dan winkel. We maken hier voornamelijk de jurken en andere dingen. Het verkopen laten we aan andere zaken over. Natuurlijk, als hier mensen iets willen kopen, kunnen ze, maar we staan echt niet de hele dag klanten naar binnen te roepen. »

« **Je maakt ook niet veel promotie?** »

« Nee, heeft ook eigenlijk geen zin, vind ik. Die dingen van mij moet je toch op je richtaam zien... 't zijn echt jurken om gedragen te worden. 't moet bewegen, fladderen, deinen. Je kunt dan wel een paar foto's in een blad zetten, maar er komt toch nooit wat wat je in je modellen beneemt, dat wil je. »

« **Over 'naam', heb je hier in België tenminste, niet te klagen, of vergis ik me?** »

« Nee, nee, dat kan we

koppen, ik ben nu een jaar of zeven bezig, maar de laatste drie... vier jaar begint 't eigenlijk pas lekker te lopen. Die modellen van me zijn een soort statussymbool geworden... Het schijnt 'n 'n' te zijn een jurk van An Saaiens te hebben. Ik weet ook niet hoe net komt maar ik ben er uiteraard niet rouwig om, ik heb er ook niet bewust naar gewerkt, moet ik eerlijk zeggen. Ik vond het wel leuk kleuren maken, ontwerpen en dat soort dingen meer. Ik kon dus ook wel aardig met naald en draad overweg en ik ben 't op een gegeven moment gewoon gaan doen. Natuurlijk heb je in je achterhoofd altijd wel ergens het idee en de hoop dat het een keer gaat lukken, maar 't blijft toch altijd een verrassing als die hoop werkelijk uitkomt. In mijn geval is dat heel eenvoudige gegaan... ik heb een

paar keer wat jurkes naar een poetek hier vlakbij gebracht die die dingen wel in de verkoop wilde duwen. Dat liep lekker. 't liep op 't laatste zo lekker dat ik zelf maar een winkeltje heb opengedaan. Nu ja, en 't is nu aardig uitgegroeid, ik heb niet te klagen, op 't ogenblik. »

« **Je werkt nooit met stoffen?** »

« Vroeger heb ik 't gedaan. En nu werk ik er af en toe nog wel mee, als 't zo uitkomt. Ik vind alleen dat stoffen te beperkt zijn... wat kleuren, wat avondgloed betreft en zo meer... ik werk sterk volgens een idee dat ik in m'n hoofd heb, en ik heb gemerkt dat die ideeën met stoffen moe iekker te verwzenlijken zijn dan met gehaakte en gebreide stoffen, die je op alle mogelijke manier verder aankleedt. »

lees door op bladz. 41

Cara en Calebas

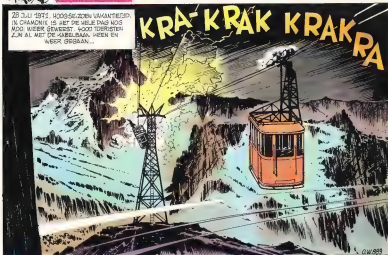

28 JULI 1975. HOOGSEIZOEN VAKANTIESEN.
IN CHAMONIX IS HET DE VELE DAG NOG
MOE WIEER GEWERST. 4000 TOERISTEN
ZIJN AL MET DE KABELBAAN WIEER EN
WIEER GEGAAN...

KRA-KRAK KRAK RA

PLTSELING BARST TEGEN DE AVOND
REN WIEER ONWIEER LOS...

KRAK
BROEM
BROM!

ONWAERD
DO
ONVERBACH
IS

WIJ
GEBLUT WIE
WIE...!

HAGEL, REGEN, NATTE GUREN, STROMEN
BERG EN DAL. DE KABELBAANREIZIGERS
BOVEN ZODEN HAASTIG BESCHUTTING...

HAAST JE NIET,
BEMEDEN, RESEET
HET OOK!

SMELT
NAAR
HET
RESE, RAUT!

PAKRAKRAK

DE NEERSNAADE CABINE IS NIET MET
EEN PERSOEN ONDERWIEG, DE WIND
WAKERT AAN EN BEREIKT DE KRACHT
VAN EEN ZWARE STORM...

'T GAAT
FLINK TENBER!

DE WIND
FLUIT ENW AAN
DE CABINE!

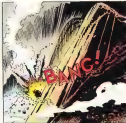

BRADRA

MAMA W
BEN BANG...

'T IS ZO
VOORU
JONGEN!

LEVEN AAN EEN DRAADJE

LEVENSAAN EEN DRAADJE

HJ ZIET IEDEREEN LANGS DE WANDEN, OPENT EEN LUK EN BEVESTIGT EEN LANGE KABEL AAN DE LIJK ...

ZIEZO... MOU GAAN WIE EEN VOOR EEN WEN RUTJE WAKEN MET DE BROEK ...

DAAR DOOR- WEN I' VAN DEZE HOOGTES NIET GEZIEN!!

NIJ OOK NIET! DAT DURF IK NOOIT!

MOU... MOU... DAMETJE... 'N HND MAN DE WEG DOEN! ... EEN VREKSLUGER!

K! K! K! K!

EEN ALPINIST WORDT DE EERSTE ...

KRAK! BROLOBOM!

ONDERMANS STORM, REGEN EN HAGEL...

KRAAAA

... WERT DEZE EEN VLAK STUK ROTSE TE BRINGEN ...

GEHAALD!

LAAT DE VOLGENDE MAAR KOMEN

DRIE UUR LANG 'IS DE BESLUIDER BEZIG MET PASSAGIERS ONLAAN TE HELPEN. HJ TOONT GEEN VRIES EN MAAKT GRAPJES BIJ DE VLEET ...

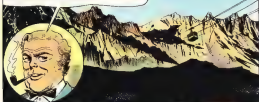

EN NIET TREUZIGEN ONDERWEG HE, DAMETJE!

DE PASSAGIERS KOMEN ALLEMAAL MET DE SCHIK VRIJ. ERVAAREN ALPINISTEN EN AGENTEN BRENGEN HEN VAN DE HELLING NAAR CHAMONIX, TERUG

25 AUGUSTUS 1971, EEN VERKASSELING TUSSEN CHARONK EN EEN WOOD GELSDER. BOLWIMMOEST DE CABANE KEEPT MOTORPECH ...

MOSEN, BOLWIMMOEST, KUNNEN OP 50 METER MOESTEN WAT NIET VOOR ...

MET DE BODEN KUNNEN WE NIET OMGAAN, WE ZITTEN WEDDEN BOVEN DE ARVEYRON

DOOR DE REGEN VAN GEMAKT EN VAMMORGEN IS HET PSL, ENORM GESTEGEN, WE ZOULDEN DOOR DE STROOM WORDEN REEGESLEURD !!

VANET CAMOREK WORDT EEN REDDINGSHELIKOPTER TE KUP GERDEPEN.

DE PLOOT IS BELLEGJAC, EEN MAN DIE AL VOORNIET AFEN KEEPT GESTAAN ...

DE CABANE HANGT MOOI VRIJ

GA D'R MAAR HEEN, KLENTJE!

KLENTJE IS A DIT (EVAL MET SAMMY DIT, MAAR, ROBERT PRESTOLD ...

IL MOET TRACHTEN DE CABANEBOER TE BEKEKEN

AMMAMMELCH, GAK! ALLES GOED, MAAR VLAIED ...

DEWELDE DE SCHRIJF- AAN SCHRIJFDE 'N AL EEN GEM HEEN EN WEDER A ZAL OP 'T DAM JAMEN! OPRESSEN, DAT ZAL WEL GLAD ZIJN!

vervolg

LEVEN'S AAN EEN DRAADJE

DOOR ZIJN DOORZETTINGSVERMOGEN EN
NUMMERLOOS VLIEDERM SLAGT
BELLEGGIC IN ZIJN OPZIEF!

HEB JE DIE FILM GEZIEN WAARIN EEN
PLAAT UIT 'N TOEGESTEL OP EEN
RUIGDE TREK SPRACHT?
KLENTJE DOET 'N
NA!

EN AL GAAN...

WAUO! WIE IS ER
AAN DE
BEURT?

ALS DR E MAN ZIJN GERED IS DE
HELICOPTER VDL EN GAAT TERUG NAAR
HET DAL...

WIJF VLIJCHTEN EN IN TOTAAL ELF REIZIGES
MET DE 'BACHEN' ZIJN NOOIS OM
IEDEREEN IN VEILIGHEID TE BRENGEN...

TOCH HEEFT DEZE NOS NOOT
BEIDEN VERDOORDE 'REIDINGS-'
OPERATIE MAAR DRE KWARTIER
IN BESLAG GENOMEN...

NET ALS EEN SCHEEPSKAPTEIN GAAT DE
BESTAURDER WET LAATSE VAN BOORD...

ALS ALLERLEIESTE GAAT PRESTOLD VAN
HET DAK VAN DE CABINE AF...

WERELD VAN SNEEUW EN IJS

Via tientallen pooltochten kent de Franse poolonderzoeker Paul-Emile Victor de wereld van sneeuw en ijs evengoed als zijn broekzak. Wel is het in zijn broekzak warmer...

Hondensleeën, sneeuwvoertuigen, rugzakken, gerende sneeuwstormen, ijzige koude, maar ook vliegtochten, valschermen, wetenschappelijk onderzoek in het poolgebied, de bewoners ervan en de ontberingen die zij moeten doormaken, zijn voor Paul-Emile Victor geen nieuws meer. Sinds zijn eerste tocht naar het ijzige Noorden in 1934 — hij ging toen op onderzoek naar de oostkust van Groenland — hadden platend en vloer van onze aarde hem volledig in de ban. In 1936 ging hij opnieuw naar Groenland, trok er met hondensleeën door de ijzige woestijn, en werd door een eskimofamilie als zoon opgenomen. In 1938 trok h. j. te voet door Lapland, met alleen maar een rugzak, en in 1938 deed hij dat nog eens over. Tijdens de oorlog was hij parachutist in Alaska, en na de wapenstilstand nam hij dienst bij de Amerikaanse luchtmacht, als parachutist voerde hij het commando over een reddings- en onderzoeksgroep. Nadat hij jarenlang in expeditie van anderen had meegelopen, organiseerde hij vanaf 1947 eigen poolexpedities, waarvan de eerste naar Groenland ging, en de tweede naar Adelieiland.

Victor: « Elk jaar ga ik naar een poolgebied... zuidpool, noordpool, hoe 't het beste uitkomt. Al maanden van te voren zit ik op de vertrekdatum te wachten... zoep ik van verlangen om er weer heen te gaan. 't Is net of je een oude bekende gaat oproepen waar je nooit op uitgekeken raakt. »

Robbedoes: « De pool, wat is dat eigenlijk? »

Victor: « Een punt... een geografisch punt op de aarde: negentig graden noorderbreedte voor de noordpool; negentig graden zuidbreedte voor de zuidpool. Hoewel 't op beide polen en de gebieden er omheen akelig koud is en er ook massa's ijs en sneeuw te vinden zijn, bestaan er toch ook heel wat verschillen. Zo zal je een ijsbaai niet aan de Zuidpool vinden, en een pinguïn niet aan de noordpool. De noordpool ligt midden in een (berooft) zee, die omgeven is door bewoond land, terwijl de zuidpool zich op (met ijs bedekt) land bevindt, dat 'omgeven is

door de immense ijsberoeppervlakken van de grootste oceaant. Op 3000 kilometer van de noordpool liggen grote werveldelen: op dezelfde afstand van de zuidpool ploeter je nog lang door sneeuw en ijs. »

Robbedoes: « Is de pool, met alle moderne middelen die de onderzoekers nu ten dienste staan, in feite nog een gewaagde onderneming? »

Victor: « Tegengwoordig kunnen we natuurlijk, in vergelijking met toen ik zelf begon bijvoorbeeld, veel méér doen en alles veel comfortabeler doen. Toch zal ik desondanks niet durven beweren dat een poolexpeditie geen onderneming meer is. De gevaren zijn altijd nog in ruime voldoende mate aanwezig. De kloven onder de sneeuw liggen er nog altijd: de sneeuwstormen zijn niet minder hevig dan vroeger. Ik zal u een voorbeeld geven: een keer aan de zuidpool raken mijn vriend Ricou en ik buiten het kamp verzeild in een bliz-

zard. We waren met een sneeuwtrekker, waarachter een aanhanger. Binnen een paar minuten was die storm zo hevig dat we vanuit de trekker die aanhanger niet eens meer konden zien! We hebben drie dagen in de cabine opgesloten gezeten. Geen mogelijkheid om eruit te komen. Gelukkig hadden we voorraden genoeg bij ons, maar toch... drie dagen met twee man in een ruimte van nog geen vier bij twee... De derde dag ben ik trouwens midden in die storm naar buiten gegaan. Ik wilde heel eenvoudig eens weten hoe 't nou was, daar buiten... Naam het overdreven nieuwsgierigheid, maar ik wilde hoe dan ook naar buiten. Ricou maakte die deur open, ik sprong eruit, hij klapte meteen de deur weer dicht. Daar stond ik dan naast de trekker! Ongelofelijk! Het leek wel alsof mijnen handen me tegten dat voortuig aandrukten en me er doorheen wilden persen. Ja kunt je de eerste ogenblikken niet bewegen... je denkt geen adem meer te kunnen krijgen. Toen ik een heel klein beetje gewend was, ben ik stapje voor stapje vooruit

Neerlaten van voedsel en voorraden in de buurt van een pooltractor van de Paul-Emile Victor's expeditie.

We zoeken geen ontberingen of heldenmoed. We doen heel gewoon wetenschappelijk onderzoek.

gelopen... vooruit geworsteld liever. Tien passen heb ik zo veroverd, waarna ik me heb omgedraaid. Verdwaaald was ik... volledig verdwaald! Ik zag de wagen niet meer en ik had ook geen idee waar hij kon staan. Gelukkig had ik een touw aan de trekker en aan m'n middel bevestigd. Daarmee ben ik dan teruggekomen. Zonder dat touw was ik nu waarschijnlijk nog aan 't zoeken. 'Is erg, niet? Onder precies dezelfde omstandigheden zijn mensen dood aangekomen op een afstand van vijf meter van tent of gebouw. Die stakkers hadden geen touw. U ziet, in de pool kan je leven letterlijk aan een draadje hangen. »

Robbadoes: « Hoe lang blijft u gewoonlijk in die streken? »

Victor: « Dat hangt er vanaf. Op de ijskap van Groenland, gedurende de zomer, blijf je zo'n klein half jaar. Als je wilt overwinteren, zit je meteen een heel stuk langer vast... zo van maart van 't ene jaar tot september van 't volgende jaar. Je moet toch wel rekenen dat je zo'n dikke veertien maanden van huis weg bent en ongeveer tien maanden volledig van de buitenwereld bent afgesloten. Je moet tenslotte wachten tot het

schip door het ijs kan en je op komt haken. »

Robbadoes: « U brengt uw tijd dan door in een kamp. Hoe gaat dat daar toe? »

Victor: « Oeh, op zo'n basis is 't leven zo slecht nog niet. Het zijn echt nederzettingen die van alle gemakken zijn voorzien. Je kunt er gewoon in je hemmetje rondlopen en je werk doen 't is echt heel wat anders dan die vroegere kake hutten, waar je met de hele ploeg een groot aantal maanden in een ruimte van tien bij vijf moet doorbrengen. Tegenwoordig zit je in zo'n basis met een man of dertig bij elkaar. Maar die dertig hebben allemaal een eigen slaapvertrek, er staat een hypermoderne keuken ter beschikking, en je eet er gozellig en goed. »

Robbadoes: « En de ontspanning na de inspanning? »

Victor: « Ha, ha... 'tja, de ontspanning. Wel, ik moet u zeggen, als je in een krap jaar tijd de onderzoeken moet uitvoeren die wij op ons programma hebben, blijft er niet veel tijd voor ontspanning over. Wat ik maar wil zeggen is: je bent er praktisch nooit klaar... nooit uitgewerkt. Maar natuurlijk

werkt niemand continu door. Je kunt je ontspannen; we hebben bijvoorbeeld een goed gevulde bibliotheek — een paar duizend boeken — er zijn massa's goede platen aanwezig en verder is er mogelijkheid om te tafeltennissen, te kaarten, te schaken. We hebben zelfs een schaakcompetitie lopen met een Russische basis op zo'n 1.500 kilometer afstand. We geven de zeffen door per radio. Ik moet wel eerlijk bekennen dat de Russen fantastische schakers zijn. Meestal krijgen we kloep. »

Robbadoes: « Ontstaan er tijdens een lange periode van samenwerken onder dergelijke omstandigheden geen spanningen? »

Victor: « Spanningen... dus "randje ruzie"... zou ik niet meteen willen zeggen. Gelukkig niet. Er ontstaan wel 'ns wrijvingen tussen een paar ploegleden. Dat is praktisch onvermijdelijk. Het zou te mooi zijn als elk lid met elk van de andere ploegleden goed overweg kon. Je hebt, aen dat je, wat dat betreft, een betere ploeg hebt; je hebt ook jaren dat je 't niet zo gelukkig treft. Ik heb al 'ne meegemaakt dat een ploeg uitstekend werk heeft verricht, terwijl de mannen zich in hun weinige vrije tijd toch niet helemaal "happy" voelden omdat er geen man in de ploeg was, die de "stemming" erin kon houden. En dan bedoel ik geen "tolmaker" of zo, maar

enot iemand die de mannen kon leiden, de weg kan wijzen... ook in hun vrijetijdsbesteding. Dat is ook een belangrijke taak voor de leider. »

Robbedoes : « Is contact met de familie mogelijk ? »

Victor : « Natuurlijk ! Op de basis staat een telex-apparaat en iedere aanwezige heeft recht op een aantal persoonlijke boodschappen per maand. Verder geven we ook nog maandelijks een soort brieftje uit, dat via de telex bij de gezinnen van de ploegleden terecht komt. Daarin kunnen ze lezen wat er in die maand op de basis zoal is gebeurd. »

Robbedoes : « Welke onderzoeken zijn op 't ogenblik aan de gang ? »

Victor : « We hebben op 't moment twee expedities met verschillende opdrachten aan de zuidpool. Ik moet wel bekennen dat ik nogal trots ben dat ons hoofdkamp — het Frans — op de magnetische zuidpool ligt; een erg dankbare plaats voor wetenschapsmensen die zich met de polen bezighouden. In dat hoofdkamp zijn we bezig met een routine-onderzoek. Er zijn een paar laboratoria en een tiental waarnemingsposten. Er worden onderzoeken gedaan naar natuurkundige verschijnselen in de hogere luchtlagen van de atmosfeer, en uiteraard houden we ons bezig met 't overvloedig aanwezige ijs en de

sneeuw. De andere expeditie is een internationale aangelegenheid : we werken daar samen met Russen, Amerikanen en Australiërs. Onze taak bestaat erin het ijs te onderzoeken tussen onze hoofdbasis op de magnetische zuipool en een Russische basis daar 2000 kilometer vandaan. Ze bevindt zich daar op een plateau op een hoogte van maar liefst 3000 meter, en dat is slechts één van de Russische basisen. Jammer genoeg heb ik die onderzoekingstocht moeten laten afbreken nadat de mannen al ruim 800 kilometer heden afgelegd. »

Robbedoes : « Hoe dat zo ? »

Victor : « Omdat het materiaal te zwaar klappen moest incasseren. Het traject bleek over zeer zwaar terrein te gaan, erg geaccidentieerd, vol met in ijs veranderde sneeuwdunnen en ijsblokken van soms wel anderhalve meter hoogte om de vier of vijf meter. Met de rupeervoertuigen was er echt geen doorkomen meer aan. Alleen met hondensleeën was 't te doen geweest. »

Robbedoes : « Geen gevaar voor de deelnemers ? »

Victor : « Voor de mannen niet zo, nee. Die kunnen uit alle dalen van het zuidpoolgebied worden opgepikt door een speciaal Amerikaans reddingsapparaat. Dat is ook gebeurd. Alleen is al 't materiaal van die expeditie naar de haven... dat's nogal een dure zaak ge-

weest. Ik moet ook zeggen dat ik het bevel om met de tocht te stoppen met pijn in m'n hart heb gegeven. »

Robbedoes : « Met welke temperaturen heeft zo'n expeditie te maken ? »

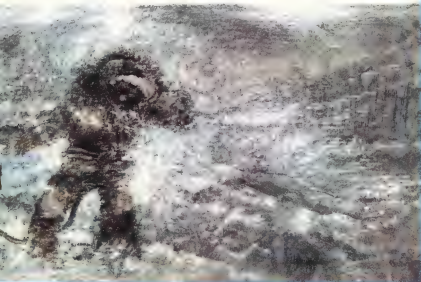
Victor : « Gemiddeld vijftiendertig graden onder nul. 's Nachts zelfs veertig graden onder nul. Je moet echt heel wat mens zijn om onder dergelijke omstandigheden je hoofd... ha, ha, ha... koel te houden en je werk goed te doen. »

Robbedoes : « U zei daarmee dat de expeditie door had kunnen gaan, als er hondensleeën ter beschikking hadden gestaan. »

Victor : « Dat klopt, ja. Daarmee zouden we dat terrein wel hebben kunnen overwinnen. Machines zijn niet altijd een verbetering, zoals u wel merkt. Voor de tocht moest je alles met hondensleeën doen : gemechaniseerde apparatuur stond toen nog niet tot je beschikking. Dat kwam pas na 1948. Sindsdien is het gebruik van hondensleeën alleen in extreme gevallen gerechtvaardigd. »

Robbedoes : « Wat draag je voor kleding op zo'n mobiele expeditie ? »

Victor : « Een soort kleding die identiek is aan die van de Eskimo's. Die kleding is niet van de laatste tijd, want de Eskimo's kennen ze al ruim een eeuw. Het kleding-principe is eenvoudig : verschillende lagen wol met daartussen een paar lagen lucht waardoor je

een uitstekende isolatie verkrijgt. Natuurlijk nergens je kleding strak om je armen, je heupen of om je enkels. Bovendien, want het bloed moet goed kunnen doorstromen. Wat ook erg belangrijk is, is de mogelijkheid om de kleding voor het bootsjif rond de hals te kunnen openen of sluiten. Openen om je lichaam lucht te geven, sluiten om de warmte te bewaren. Een eenvoudig principe dat erg goed werkt en dat door de moderne onderzoekers dankbaar van de Eskimo's is overgeleefd.

Robbedoes: «U gebruikt ook een "bover", heb ik gehoord?»

Victor: «Ha ja, hahaha! Maar dan wel een op rubberbanden en zonder staart. Het is een erg handig voorbuit waarmee je alle kanten op kunt. Dat ding komt overal doorheen... door sneeuw, over ijs, in 't moeras, over zand en door water. We hebben 't met veel succes in Groenland kunnen gebruiken. Een paar van die dingen zouden ook op de polen goed van pas komen.»

Robbedoes: «Kan je d'r lekker mee crossen?»

Victor: «Wah, nee hoor, daar is 't niet voor gebouwd. Op een vlak stuk terrein haalt 't 15 à 25 kilometer en dat met een lading van een ton of zek.»

Robbedoes: «Hefschroefkieslagen zijn ook wel makkelijk?»

Victor: «Daar kunt u omweer op zeggen! In het zuidpoolgebied gebruiken we zulke toestellen vaak om verkenningvluchten uit te voeren, als er bijvoorbeeld door een gebied of als we een expeditie door een gebied vol kloven moeten sturen. Zo'n machine kan een groep mensen over een gebied in brengen waar ze te voet of met sleeën levensgevaar hadden gelopen door het grote aantal kloven onder sneeuw en in het ijs. Zo'n helikopter bespaart bovendien erg veel tijd. In één dag kunt je daarmee een gebied verkennen waar-

voor je op ski's of met sleeën minstens een week nodig hebt. En dan is een helikopter werkelijk een vliegende kraan. Zonder die toestellen konden we al 't benodigde materiaal — dat natuurlijk van die expeditie zo'n 350 tot 700 ton bedraagt — nooit op de ijzige plaatsen krijgen.»

Robbedoes: «Ze zeggen wel eens: "Geen technische vooruitgang zonder wetenschappelijk onderzoek". Is 't hier wel draagt u wetenschappelijk onderzoek tot de technische vooruitgang bij?»

Victor: «Wel, het wetenschappelijk onderzoek dat wij aan de polen bedrijven, is vooral belangrijk omdat wij in die zeer speciale omstandigheden die nu eenmaal in de polen heersen, verschijnselen kunnen onderzoeken die alreest daar plaats hebben. Maar het grootste belang ligt wel in het feit dat we door dat onderzoek te weten kunnen komen over welke oorzaken de aarde in de komende vijftien jaar steeds verder zal afkoelen. Want de afkoeling is een verschijnsel dat de wereld de laatste 110 000 jaar niet meer heeft beleefd!»

Robbedoes: «Worden we allen ijspagels?»

Victor: «Dat zou ik echt nog niet weten. Misschien staan we voor een nieuwe ijsjd. Maar u hoeft u niet ongerust te maken, hoor. Een nieuwe periode van sterke ijzervorm bereikt pas na duizenden jaren h'r hoogtepunt. De hele cyclus van afkoeling en verwarming van de aarde bedraagt zo'n 13 000 jaar.»

Robbedoes: «Hoeveel jaar t't?»

Victor: «Dertien duizend jaar.»

Robbedoes: «Oef, dan zijn we weer wat gerustgesteld... Er is dus nog tijd genoeg om de bodemschatten onder de poolgebieden te exploiteren?»

Victor: «Die is zeker! Er staat eigen-

lijk niets meer in de weg om die bodemschatten tot nut van de mensheid aan te wenden. Die bodemschatten onder de zuidpool bijvoorbeeld komen overeen met die in Zuid-Afrika, dat volgens de leer der afdringing van de continenten, eens aan het zuidpoolgebied vastgeleefd heeft. De bodemschatten in het substraat kunnen naar boven worden gehaald. Die duizenden lagen ijs die erboven zitten, zijn voor de huidige techniek geen probleem meer. Er zouden, met behulp van diezelfde techniek, hele steden in het zuidpoolgebied kunnen verrijzen. Je kunt een koppel bouwen waarbinnen een constante temperatuur heerst. Er zouden bomen kunnen groeien langs straten en op pleinen. Er zou een complete leefgemeenschap kunnen worden gecreëerd.»

Robbedoes: «Euh... dat substraat, dat is in die geval de aarde onder de ijskorst?»

Victor: «De spijker op de kop! Je zou die laag kunnen bereiken via een gat met een doorsnede van 15 tot 20 meter en een kilometer — of zelfs twee — diep. Met atoomkracht kan zo'n gat makkelijk worden gemaakt.»

Robbedoes: «Waarop dan nog gewacht?»

Victor: «Op methoden die die bodemschatten op een rendabele manier kunnen exploiteren. Het kost nu nog te veel om aan zo'n project te beginnen.»

Robbedoes: «Op de zuidpool is de ijskorst dus 1,800 à 2,000 meter dik. Is het bekend hoe dik de ijslaag op Groenland is?»

Victor: «Ikzelf heb mogen meewerken aan een expeditie die ten doel had die dikte te meten. We hebben meer dan 2000 geluidspelingen verricht en daaruit blijkt dat de dikte vaak groter is dan drie kilometer, terwijl de hoogte van het plateau ook zo'n 3000 meter is. De ondergrond is in kaart gebracht. Onder het ijs liggen er bergketens met toppen van zelfs wel 2.000 meter, maar je ziet er dus niets van!»

Robbedoes: «Is het volume van de ijslaag bekend?»

Victor: «Die is bekend: 2,7 miljoen kubieke kilometer. Een onvoorstelbaar groot getal. Ik kan het misschien verduidelijken aan de hand van een voorbeeld: als je al het ijs van Groenland zou willen opmaken, zou je elk van die miljarden mensen op deze aarde een jaar lang iedere minuut twee ton ijs moeten geven. En dan heb je alleen Groenland nog maar gehad. De ijslaag van het zuidpoolgebied bijvoorbeeld is een kleine tien keer zo volumineus: 30 miljoen kubieke kilometer. Als je al het ijs van Groenland en de zuidpool — en dan laten we de noordpool even en de noordpool buiten beschouwing — gelijkmatig over de hele aardbol zou verspreiden, dan zou dat (spreekwoordelijk) meter dik z'n zijn!»

Om van te nillen.

Roger Simons.

Een schip van de expeditie in de greep van het "witte monster".

de mini-mensjes

ELLENDAM, ARIELUS VROES 'S MORGENS

DA'S WAAR OOK! BUNA, VERGETEN! WIE MOETEN ONZE MINI-KLUZENAAR NAAR PELICTE-REN!

BOH, AANGEZIEN WIE MAAR EEN KEER PER JAAR GAAN, MOET HIJ ER 'N AARDIGE TUCJE MEE TOE!

OM HALF ZEVEN 'S MORGENS NADERT EEN HYPERMODERNE COLEOPTER, DIE OUDE HENK VAN ROTSWIJK AAN ZEE ...

de mini-mensjes

OPPRASSEN!...
VOORAL DE HEILIGE
JOZEF NIET VOOR.
'T HOOFD STOTEN
!...

'HJ' IS ER
NOG NIET! DA'S
ANDERS NIJS VOOR
HEM!

BRUT! SCHIET OP! HOE
VAAK MOET IK 'T NOG
ZEGGEN!?

DA'S ZIJN STEM!
NAAR BENEDEN!
'T LIJKT WIEL OF-IE
MOEILJKHEIDEN
HEEFT!

DIE GAAT SAE-LER
DAN VIA DE
TRAP...

**OPROTTEEN,
ZEI IK!**
...

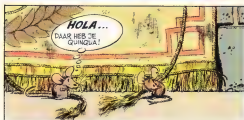
WAT IS ER AAN DE
HAND, DE VRIES?

GEEN IDEE.
DAT WIETEN WE PAS
ALS WIE 'T HEM, DAAR
HEBBEN GENRAAGD!

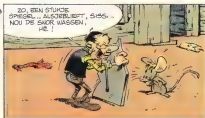
de mini-mensjes

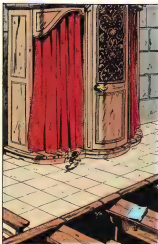
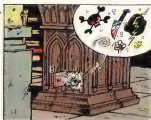
de mini-mensjes

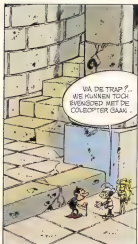

de mini-mensjes

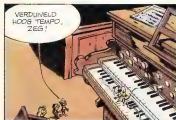

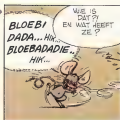
de mini-mensjes

de mini-mensjes

« We kunnen veel produceren, ik heb hier machines en ik kan ook »

ROBBEDOES INTERVIEWT

verslag van bladz. 15

« Je maakt toch geen serie-werk ? »

« Br, nee, dank je. Geen enkel model dat we maken is hetzelfde. Kan ook erg moeil-jk, je verft bijvoorbeeld een partijtje materiaal, je verwerkt dat en op 'n bepaald moment is 't op. Je gaat nieuw verven maar op de manier waarop dat her gebeurt, krijg je haast nooit hetzelfde resultaat, of 't moet na heel toevallig zo uitkomen. Je krijgt dus automa-tisch al een kleverschil. En daarnaast... ik vertik 't een-voudig om twee dezelfde mo-dellen te maken. Alles wat hier de deur uit gaat is evolu-sief »

« En op verzoek van de klanten ? »

« Ik heb 't een keer aan de hand gehad. Twee dames die voor Kerstmis iets zochten. En die twee wilden uitgerekend hetzelfde jurkje hebben. Geen meer aan te veranderen. Dat is eigenlijk de enige keer dat ik een concessie heb gedaan ik heb er toen zoveel mogelijk naar gestreefd hetzelfde jurkje bij te maken. Da's in grote tinnen wat ga...! maar lever niet meer, ha ! »

« Wie zijn je klanten ? »

« Ooh, ik heb een grote groep vaste klanten. Niet al te jong, maar ook weer geen te van boven de vijftig ik denk dat de grootste kantengroep zo in de dertig is. Tweeën-dertig tot vijfendertig. Da's wel een toffe groep, moet ik zeg-gen. Die staan niet meer zo twijfelend tegenover een hoop dingen, zijn zeker van zichzelf en weten wat ze willen »

« De prijs van je modellen werkt ook nogal selectief. »

« Natuurlijk, ik zal de laatste zijn om te ontkennen dat m'n apulietjes goedkoop zijn (van 5.000 frank / 350 gulden tot veel, veel hoger - red.) Dat werkt selectief: je moet geld hebben, ik zal dat niet ontkennen. »

« Raak je op zulke modellen niet gauw uitgekeken ? Vooraf als je bedenkt dat een vrouw uit de "gegoede kringen" moeilijk met één model op twee parties kan aankomen »

« Nee, da's niet zo'n probleem. De modellen zijn erg eenvoudig. Als je ze op de juiste manier draagt, is er voor jezelf en voor de anderen steeds wat nieuws in te ontdekken. Bovendien: veel van »

in beroep doen op thuiswerkers. »

'N Schets is voor hen genoeg. »

m'n klanten gaan met half partijen kleren de deur uit, ik verwonder me al helemaal niet meer als er twintig of dertig jurkes tegelijkertijd de deur uit gaan. Naar één klant. Die kan dan natuurlijk een hele-boel kanten uit »

(Er gaat iemand op poes zitten) maaaaaaauw fssssssssppp. »

(An Saelsens). « Ach, golo-gelagot... poelepoet... wat-sssser dan ?... heb je 't pijn gedaan ?... »

(Poes) Frrrr prrrr (geen pijn gedaan - red) »

« Parijse mode-ontwerpers van naam starten zich op al-lerlei nevenartikelen zoals hor-loges, brillen. Cardin is daar vooral sterk in. Plannen in die richting ? »

« Ik heb er wel een gedacht, ja. Ik heb een tijd rondge-lopen met het idee om jam te gaan verkopen Saelsens-jam in handige vacuümpotten "Like me mother made it..." 't zou ook door m'n moeder gemaakt moeten worden. Die maakt erg lekkere jam. Het plan bestaat: 't is nog niet helemaal rond, maar op een goeie dag komt 't er nog wel een keer van. »

« Veel contact met de mo-de-academie hier in de stad ? »

« Weinig. Van mij hoeft 't »

ook niet, ik hou niet van die keramiek-proten die daar op zitten ik kan er ook niet mee werken ik vind die mensen te geremd... te gebonden. Om diezelfde reden ben ik ook blij dat ik op mode-gebied geen opleiding heb gevolgd. Ik weet trouwens ook geen meer van textiel af »

« Nooit gedacht aan man-nenkleding ? »

« Wel na aan gedacht, maar ik vind 't niet nodig om me daar op te gaan gooien. Ik vind mannen het leukst in een jeans en een tof truitje... of een leuk hemd en zo meer. Da's voldoende ik hou niet van versierde mannen »

« Zo aan het rek zijn je modellen nogal doorzichtig. Gaan je klanten dat dragen ? »

« Waarom niet ? On, je bedoelt dat ze misschien bang zijn om in hun blootte te lo-pen ? Dat valt hard mee, hoor. De stof 's dichtter dan je denkt en de jurken zijn voordurend in beweging. Je kijkt er echt niet dwars doorheen, hoor »

rou 't in de gaten

Joop FEIJTES.

Foto's: Jan Nackaerts.

HULTRASSON

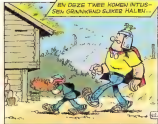
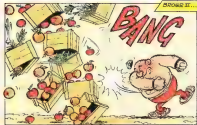

MAAR HET OUVENSE GF UIT
DE DESTILLEESTEL DORT
Z'N HERS...

ALCOHOL (EN VOORAL DIERE
ALCOHOL) MAAKT MENSEN
TOT BEESTEN...

EN NEKT DE LAAGSTE
INSTINCTEN...

ATC

ATCHHI

GEZONDHEID!

Steven Sterk is snipverkouden. Op zichzelf is dat doodgewoon, maar voor Steven ligt het anders. Want hij is de sterkste jongen ter wereld... behalve wanneer hij verkouden is! Zijn bereikkracht heeft hij deze keer wel écht nodig, want het gaat erom Lady Adel Fine uit te schakelen. Ze is een lieve oude damepop, die een duivelse dubbelrol speelt als leedster

van een internationale boevenbende. Gelukkig geneest Steven van zijn verkoudheid net in het heetst van het avontuur, en kan hij de gangsters op een grandioze manier schaakmat zetten. Lady Adel Fine tracht nog te ontsnappen...

Zopas verscheen het 6de album van Steven Sterk: **LADY ADEL FINE**. Verkrijgbaar in elke boekhandel: 65 F - 4,95 gulden. Uitgegeven bij DUPUIS.

de dode duiker

WILL TILLIEUX

PLANT 'N' KNOW

Mischien heb je een aardig tekstje of een leuke tekening voor deze rubriek (EIGEN werk, dat spreekt vanzelf). Stuur maar op, met je naam, adres en leeftijd erbij. Liever geen teksten van meer dan 250

woorden. Tekeningen ALLEEN in ZWARTE (niet Goeitindische) inkt, op WIT papier, en ZONDER KLEUREN. Maak je lijntjes niet te dun, anders zijn ze misschien niet meer zichtbaar als je tekening verkleint.

wordt afgedrukt. Verzorg ook de tekst in de spreekklussen, anders moeten we hem bijwerken zoals in de plaat van Ph. Defossez hieronder...

**Naar
de duivel
met de
eindejaars
geschenken...**

Ja, waarom eigenlijk wachten op je verjaardag, je feest of de nieuwjaarsdag om uit te kiezen waar je zoveel zin in hebt?

Daar waar de nieuwe catalogus SECA april '73 er is: meer dan 250 geschenken: tegen punch-prijzen!

Doorblader hem eens, SECA heeft aan alles gedacht: spelen, speelgoed, vakantieartikelen, transistors, platendraaiers of cassettelezers! SECA geeft je ook geschenk-ideetjes voor Moederkens- en Vaderkensdag of verjaardagen...

Herinner je ouders eraan dat SECA bestaat, zijn zegel, zijn SECA-SHOPS... en ook zijn **nieuwe catalogus '73**: hij wordt **gratis** uitgedeeld in de 350 SECA Stations en -SHOPS

Jij kan hem ook krijgen!

370F.

235F.

335F.

1.995F.

175F.

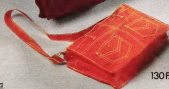
795F.

350F.

1.785F.

130F.

895F.

620F.

steeds goedkoper!

A/72

